

Какъ трѣбува да живѣемъ, за да смы здрави и производителни.

Малки-ты и самы по себе си не толкова важни работы, като ся повторять всякой день добывать голѣмо вліяніе надъ человѣка. На това ся основава сила-та и значеніе-то на діететикѫ-тѣ.

Има законъ, кой-то показува, че всичко періодичесъ (отъ врѣмѧ на врѣмѧ) ся противоположно мѣни по цѣло-то царство на живѣ-тѣ природж. Той законъ ся явява и въ исторіѣ-тѣ на науки-ты, като едно по друго надвиша то мысленно-то, то вещественно-то начало, и въ исторіѣ-тѣ на народы-ты, като надвиша то юношеско-то, постоянно възраждающе ся движение на мысль-тѣ, то старообычны-ты прѣданія; сѫщъ такъвъ законъ на періодическо мѣняваніе можемъ да забѣлѣжимъ и въ явленія-та, че ставатъ на нашъ-тѣ земнѣ повръхнинѣ. Една противоположность и тукъ замѣнява другъ. Както лѣто-то и зима-та ся замѣняватъ, и съ това даватъ то работно врѣмѧ, то покойно врѣмѧ на растенія-та, тѣй и день-ть и нощь-та, като ся замѣняватъ на по-кжко врѣмѧ, възбуждать силы-ты у хора-та и животны-ты. Подъиръ трудове-ты прѣзъ дня връви необходима нужда за да си починемъ прѣзъ нощь-тѣ.

Сънъ (спаніе). Кога-то спимъ, почива не всичко-то тѣло; дыхателны-ты движениа си ставатъ равномѣрно и не-прѣкъснжто, срѣдце-то си бie правило, а чрѣзъ единѣ-тѣ и другї-тѣ работж кръвь-та си постоянно обыкала по жилы-ты на тѣло-то ни; -- и храненіе-то на цѣлый организъмъ (тѣлесно устройство) и произлазяща-та отъ това мѣни на вещества-та между кръвь-тѣ и съдръжаніе-то на чрѣва-та си ставатъ такоже непрѣкъснжто, кога-то спимъ; на съна си человѣкъ прави дори, безъ да знае, неволни движениа. Всички-ты неволни движениа, кои-то зависятъ право или полѣгато отъ гръбнака, ставатъ съ неизмѣненj правилностъ, само умственна-та сила, кои-то ся намира въ най-ближнѣ свръзкѣ съ мозъка на главѣ-тѣ, почива безъ работж, до гдѣ-то добъръ, глжбокъ сънъ ны подкрѣпн за новы трудове. Нѣ кога-то дремемъ (срѣдне състояніе между сънъ и будность), тогава външни-ты раздразнителни вліянія и въз-